

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **D. T. C. s.r.o., IČO X**
sídlem V. 1349/2, X P.
zastoupená advokátkou Mgr. Michaelou Novákovou
sídlem Žerotínova 1051/19, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 1191/40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2025, č. j. KUOK 56784/2025 ve věci
přestupku,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 19. 5. 2025, č. j. KUOK 56784/2025 **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 21 404,10 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokátky Mgr. Michaely Novákové, sídlem Žerotínova 1051/19, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci a obsahu podání

1. Žalobkyně byla rozhodnutím Magistrátu města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 12. 2. 2025, č. j. SMOL/071734/2025/OARMV/PDI/Doh uznána vinnou ze spáchání přestupku spočívajícího v tom, že dne 28. 2. 2024 na dálnici D35, na 283 km, ve směru jízdy na Ostravu provozovala jízdní soupravu složenou z nákladního motorového vozidla a návěsu, u které byly při nízkorychlostním vážení překročeny hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem (podrobněji viz výrok rozhodnutí správního orgánu I.

stupně). Tím žalobkyně porušila § 43a odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů a dopustila se přestupku upraveného v § 42b odst. 1 písm. u) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“). Za tento přestupek správní orgán I. stupně uložil žalobkyni pokutu ve výši 54 000 Kč a povinnost nahradit náklady správního řízení. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl.

2. Žalobkyně se nyní domáhá zrušení obou zmíněných rozhodnutí. V **žalobě** namítala, že proces nízkorychlostního vážení není upraven v právních předpisech, proto je nutné vycházet z metodických materiálů a návodů. Konkrétně namítala, že:
- řidič nebyl řádně poučen o průběhu kontrolního vážení. Z pořízených fotografií je zjevné, že řidič během vážení brzdil, což mělo za následek získání nesprávných hodnot. Tvzení žalovaného o tom, že pokud by řidič brzdil, tak by nebylo možné provést měření, protože by počítačový program na tuto skutečnost upozornil, není pravdivé a žalovaný jej nedoložil.
 - fotografie ve spise dokládají, že byly nesprávně použity klíny k zajištění váženého vozidla, kdy tyto byly použity pouze z jedné strany kola. I sebemenší pohyb ovlivní výsledek měření. Na kola působí síly, a to zejména v tangenciálním směru, radiálním směru a bočním směru. Zatížení kola pak vyvolává reakci podložky. Tato podmiňuje možnost vzniku dalších sil na kole. Při zastavení vozidla je kroutící moment mimo střed nápravy a zatížení kola je zvětšeno o neustálé působení kroutícího momentu o působení páky a dále osu kola. Teprve při založení dvou klínů dojde k ustálení sil a lze hovořit o jediné síle působící kolmo na nosič zařízení. K tomu navrhla žalobkyně k důkazu dokument nazvaný *Nízkorychlostní kontrolní vážení vozidel podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích...aneb rychlá orientace v legislativě*.
 - již v řízení upozorňovala na to, že místo vážení nesplňovalo požadované parametry a ve spise nejsou založeny informace o tom, že by tomu bylo jinak. Žalovaný se věcně nezabýval námitkami o tom, že povrch vozovky v místě měření byl vymačkaný, že spis neobsahuje údaje o měřidle, jímž policisté měřili sklon místa, na kterém měření probíhalo. Žalovaný k tomu uvedl pouze to, že měření proběhlo dle metrologického předpisu vydaného Českým metrologickým institutem č. MP 009 (dále jen „metodika MP 009“) a identifikoval použité váhy. Dle žalobkyně ve spise chybí snímky vozovky před ustavením vah a přesná identifikace místa, kde byly váhy ustaveny. Na fotografiích je zjevné, že povrch vozovky byl popraskaný. Nelze proto bez dalšího říci, že měření proběhlo řádně. Dle metodiky MP 009 musí váhová zóna odpovídat požadavkům na rovinnost. V brožurě *Přenosné váhy PW-10 pro vážení nákladních vozidel* (dále jen „brožura výrobce“), který žalobkyně navrhla k důkazu, je uvedeno, že váhová zóna musí mít zpevněný povrch bez výtlučků či nerovností. Z fotografií ve spise je zjevné, že tento požadavek nebyl dodržen, protože jsou na fotkách patrné praskliny. Zda nejsou další přímo pod vahami není zřejmé pro absenci fotek místa před ustavením vah. Bez dalšího pak nemůže obstát ani tvrzení policistů o tom, že rovinnost místa měřili. Také z pokynu č. 4 ředitelství dopravní policie, který žalobkyně navrhla k důkazu, vyplývá, že před realizací nízkorychlostního kontrolního vážení je nutné dbát na kontrolu stanoviště a ověřit sklonové poměry. Ve spise není zaznamenáno přesné místo měření, proto nelze ani sklon ověřit. Není to možné už ani nyní s ohledem na novou pokládku asfaltu. Pasport týkající se kontrolního místa K. poukazuje na jediný bod, nikoliv plochu, což nemá dostatečnou vypovídací hodnotu. Navíc tento bod zjevně neodpovídá (dle fotografií ve spise) místu, kde reálně měření

proběhlo v této věci. Proto předmětný pasport není relevantní. Dle žalobkyně je na správním orgánu, aby prokázal, že měření proběhlo v souladu s požadavky, které na něj kladou předpisy.

3. Žalovaný ve svém **vyjádření** navrhl žalobu zamítnout a zopakoval argumentaci obsaženou v napadeném rozhodnutí, kterou soud pro přehlednost uvede v hodnotící části rozsudku. Dále uvedl, že dle metodiky MP 009 musí vážení proběhnout za klidu vozidla, konkrétní způsob zajištění ale nestanoví. Z rozsudku NSS ze dne 8. 8. 2024, č. j. 3 As 191/2023-29 vyplývá, že užití jednoho zakládacího klínu postačí. Na fotografiích jsou sice patrné praskliny ve vozovce, ty však nemají vliv na výsledek měření. Podstatné pro vážení je, že prostor kontrolního vážení není tvořen významnými nerovnostmi a vozovka nemá větší než povolený sklon. Mezi fotografiemi založenými ve spise a uvedenými v žalobě, není rozpor. Žalobkyně nepřinesla žádné důkazy, které by vnesly zásadní pochybnosti do zjištěného skutkového stavu. Měření proběhlo dle metodiky MP 009 a návodu k obsluze vah.
4. V **replíce** žalobkyně uvedla, že žalovaný uznává, že povrch vozovky byl popraskaný, ale nepříjemně to bagatelizuje. Software není s to detekovat, zda řidič nebrzdí. K prokázání toho navrhla žalobkyně výslech Ing. P. K. ze společnosti T. s.r.o. nebo PaedDr. J. M., LL.M., který absolvoval školení přenosného systému PW-10. Z bodu 3.7 dokumentu nazvaného *Uživatelská příručka T. s.r.o.* (dále jen „návod výrobce“), který žalobkyně navrhla k důkazu, vyplývá, že obsluha má kontrolovat chování řidiče, z čehož lze usoudit, že výsledek měření je ovlivnitelný řidičem. Z fotek nelze usoudit, že řidič nebrzdil. Místo vážení neodpovídá místu uvedenému v pasportu. Vážicí zóna je obdélníková a nelze ji vytyčit jedním bodem a tvrdit, že jsou splněny sklony, které se ale zjišťují pro plochy, nikoliv body. Fotografie pořízené řidičem potvrzují, že povrch byl popraskaný. Názor vyjádřený v rozsudku NSS ze dne 8. 8. 2024, č. j. 3 As 191/2023-29 odporuje fyzikálním zákonům.

B. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud rozhodl bez jednání dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.
6. Podle § 42b odst. 1 písm. u) zákona o pozemních komunikacích platí, že *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že jako provozovatel vozidla nebo jízdní soupravy provozuje vozidlo nebo jízdní soupravu, u nichž bylo kontrolním vážením zjištěno nedodržení hodnot nebo podmínek stanovených zákonem o silničním provozu.*
7. Veškeré námitky se týkají procesu vážení. K tomu byly použity dle správního spisu přenosné silniční přejezdové váhy PW-10 výrobce T., s. r. o. Krajský soud předně uvádí, že proces vážení na daném typu vah není upraven právním předpisem. V takovém případě je nutné vážení provést dle návodu pro obsluhu vážicího zařízení a příslušného odborného metrologického předpisu. Jinak není možné z takového měření vycházet v řízení o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 12. 2015, č. j. 1 As 152/2015-24, odst. 15). Správní orgán postupuje tak, aby v nezbytném rozsahu zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). V řízení o přestupku si tedy správní orgán musí opatřit dostatečné důkazy pro rozhodnutí o přestupku. Pokud obviněný z přestupku tyto důkazy

zpochybní, je na správním orgánu jeho námitky rozptýlit (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS, odst. 22; a rozsudek NSS ze dne 2. 12. 2015, č. j. 1 As 152/2015-24, odst. 16).

8. Předně se krajský soud zabýval námitkami žalobkyně, zda správní spis poskytuje dostatečný podklad pro závěr, že vážení vozidla proběhlo v souladu s metodikou MP 009 a návodem výrobce, což tvrdily správní orgány (str. 10 napadeného rozhodnutí), a to předně ve vztahu k požadavku na rovinnost místa vážení.
9. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyně v podání ze dne 29. 10. 2024 tvrdila, že vážná zóna musí dle návodu výrobce splňovat kritéria na sklon vozovky (podélný sklon menší než 1 %, příčný menší než 0,5 %) a namítala, že ze spisu není zřejmé, zda tyto byly při vážení dne 28. 2. 2024 dodrženy. V návaznosti a to správní orgán I. stupně do spisu doplnil metodiku MP 009 a pasport týkající se kontrolního místa Kocourovce (v tomto ohledu na okraj soud doplňuje, že návod výrobce do spisu doplněn nebyl, proto soudu není zřejmé, na základě čeho správní orgány tvrdí, že měření proběhlo dle návodu výrobce, když tento není součástí spisu a není vůbec zřejmé, zda správní orgány věděly, co je jeho obsahem). Dále vyslechl svědky (řidiče vozidla žalobkyně a policisty, kteří provedli vážení). V podání ze dne 14. 1. 2025 žalobkyně namítla, že při porovnání místa označeného v pasportu a místa, kde měření skutečně proběhlo, je zjevné, že se jedná o místa odlišná. Zopakovala, že stále nejsou známy konkrétní sklonové poměry místa vážení a že svědci poskytli jen obecné informace. Správní orgán I. stupně k těmto námitkám v rozhodnutí uvedl, že vážná zóna odpovídala metodice MP 009 a odkázal zejména na výpovědi svědků, kteří uvedli, že ustavené váhy byly měřeny příčnou latí a byl tak zjištěn podélný a příčný sklon. Pokud by byly zjištěny hodnoty nevyhovující, měření by neproběhlo. Při každém založení vážného místa se kontroluje, zda toto místo odpovídá metodice MP 009. Dle správního orgánu I. stupně žalobkyně nezpochybnila pasport týkající se kontrolního místa K., který je základní identifikační dokumentací kontrolního místa a byl zpracován C. s. p. s. d., s. p. o. (str. 7 rozhodnutí správního orgánu I. stupně). V odvolání žalobkyně setrvala na svých námitkách stran sklonových poměrů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zopakoval argumentaci uvedenou správním orgánem I. stupně (str. 10 napadeného rozhodnutí).
10. Požadavkům na rovinnost vážné zóny se věnuje čl. 5.2.3 metodiky MP 009, kdy podélný sklon vozovky musí být menší nebo roven 2 %, příčný sklon musí být menší či roven 3 %. Při zjišťování kolových zatížení musí být příčný sklon vozovky menší nebo roven 0,5 %. Ve spise se dále nachází pasportizační list místa K. z roku 2013. Na jeho přední straně jsou uvedeny GPS souřadnice konkrétního bodu označeného v mapovém obrázku, který je na zadní straně pasportu zobrazen v detailu. Na přední straně se bez dalšího komentáře objevují údaje o příčném a podélném sklonu (0,6 % a 1,4 %). Na zadní straně se dále nachází fotka ustavených vah.
11. Krajský soud souhlasí s námitkou žalobkyně, že správní spis neposkytuje dostatečný podklad pro závěr, že požadavky na rovinnost vážné zóny odpovídaly metodice MP 009.
12. Dodržení požadavků na rovinnost vážné zóny správní orgány odůvodnily předně odkazem na pasportizační list týkající se místa K. K podobnému pasportu se vyjádřil NSS v rozsudku ze dne 10. 12. 2025, č. j. 2 As 259/2024-36, kde v odst. 15 a násl. uvedl, že jako podklad je nedostatečný pasportizační list vyhotovený před 7 lety před vážením vozidla. Sklonové poměry jsou na něm uvedeny bez dalšího a není zřejmé, jakým způsobem se k nim dospělo. Z pasportizačního listu není zřejmý vztah mezi konkrétně určeným bodem zaznačeným

v mapovém obrázku a uvedenými sklonovými poměry. Dále k tvrzení Policie ČR o tom, že sklonové poměry odpovídaly metodice MP 009, NSS uvedl, že se jedná o obecné tvrzení, které je nepodložené a nemá oporu ve spise (např. ve fotografiích).

13. Krajský soud se s těmito závěry plně ztotožňuje. Samotný pasportizační list byl zpracován v roce 2013, kdežto k vážení v nynější věci došlo dne 28. 2. 2024. Není tedy nemyslitelné, že se sklonové poměry změnily, zvláště pokud se jedná o místo určené k odstávce většího množství nákladních vozidel. Samo uvedení sklonových poměrů je nedostatečné, kdy není zřejmé, zda se vztahují k místu označenému na mapovém obrázku *špendlíkem*, kdy navíc místo takto označené je dle fotografií pořízených při vážení zjevně odlišné od toho, kde vážení v této věci skutečně proběhlo. To je patrné zejména z toho, že *špendlík* je na mapě umístěn na východním konci řady budov, kdežto vážení proběhlo poblíž západního konce budov. Navíc pasport obsahuje další fotografii ustavených vah, které se nacházejí rovněž na jiném místě, než je označeno *špendlíkem* na mapě. Toto další místo je rovněž poněkud odlišné od místa, kde vážení proběhlo, což je zjevné zejména z polohy travnaté plochy ve tvaru kruhové výseče, ale zejména pak ze vzdálenosti konce řady budov. Není tedy zřejmé, zda lze sklonové poměry uvedené v pasportu vztáhnout na místo vážení v této věci. Patrně se tedy údaj o sklonových poměrech vztahuje k celé ploše areálu Kocourovec (k podobnému závěru dospěl také NSS ve shora uvedeném rozsudku), nikoliv ke konkrétní vážní zóně dle čl. 3.22 a čl. 5.2.3 metodiky MP 009. Není ani zřejmé, zda se jedná o absolutní hodnotu, kterou má celý areál Kocourovec nebo aritmetický průměr, jak byla tato veličina měřena apod. Pasportizační list proto jako podklad pro dodržení požadavků na rovinnost bez dalšího sloužit nemůže.
14. Dále se správní orgány odkázaly na výpověď policistů, kteří měření provedli. Nrap. R. V. ve své výpovědi uvedl, že vážící zóna odpovídá metodice MP 009. Dále uvedl, že plocha byla před ustavením vah očištěna smetákem. Posléze ustavené váhy byly měřeny příčnou latí z důvodu zjištění příčného a podélného sklonu. K určení přesného sklonu byla užita 4 metry dlouhá hliníková lať, na kterou byla přiložena 60 cm dlouhá kalibrovaná vodováha. Naměřeny byly dle svědka hodnoty v mezích metrologického předpisu, jinak by vážení nemohlo být realizováno. Druhý z vyslechnutých policistů neprováděl měření vážní zóny, jeho výpověď je tak bezpředmětná.
15. Krajský soud má za to, že ani výpověď policisty není důkazem o tom, že vážní zóna splňovala požadavky na rovinnost vyplývající z metodiky MP 009. Předně svědek poněkud nejasně uvedl, že se ustavené váhy měří příčnou latí z důvodu zjištění sklonu (čl. 63 správního spisu) a poté uvedl, že se pomocí této latě měří sklon celé vážní zóny (čl. 63 verte správního spisu). To je ale podstatný rozdíl, protože vážní zóna je dle čl. 3.22 metodiky MP 009 úsek vozovky, jehož délka se rovná minimálně délce váženého vozidla nebo soupravy. Jedná se tedy o zjevně delší úsek vozovky než ten, na kterém jsou položeny váhy. Nicméně podstatnější je, že svědek jen obecně popsal, že požadavky metodiky MP 009 byly splněny. Neuvedl však, jaké konkrétní sklonové poměry na místě byly zjištěny. Namísto toho svědek přistoupil k hodnocení skutečností, tj. toho zda vážní zóna splňovala požadavek rovinnosti dle metrologického předpisu. Svědek má však uvést to, co vnímal svými smysly (jaké konkrétní hodnoty zjistil) nikoliv hodnotit zjišťované skutečnosti. To je již věcí správních orgánů.
16. Konkrétní sklonové poměry tedy svědek neobjasnil. Je samozřejmě pochopitelné, že si svědek nemusí pamatovat všechny detaily jednotlivých měření. Právě proto si ale správní orgány mají obstarat i jiné, trvanlivější důkazy o kontrolním vážení. Ve správním spisu však

nejsou žádné další listiny, na jejichž základě by bylo možné ověřit, že kontrolní vážení proběhlo podle předepsaných metrologických postupů (např. fotografie konkrétních naměřených hodnot u konkrétní vážení zóny jako v případě jiného vážení – srov. čl. 68 verte správního spisu), a tedy že je výsledek kontrolního vážení věrohodným důkazem svědčícím o přestupku (shodně též rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2024, č. j. 10 As 248/2023-33, odst. 12 a násl.). Správní orgány se nemohou spolehnout pouze na to, že pracovníci speciálně školení a určení k provádění nízkorychlostního kontrolního vážení postupují v každém jednotlivém případě správně (srov. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2023, č. j. 25 A 37/2023-105, odst. 20). Lze tak uzavřít, že správní spis neposkytuje dostatečný podklad pro závěr, že vážení zóna, ve které probíhalo vážení, splňovala požadavky na rovinnost obsažené v metodice MP 009. Tato skutečnost je důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

17. Jakkoliv s ohledem na tento závěr není nutné zabývat se dalšími námitkami, vyjádří se krajský soud také k námitce, ve které žalobkyně namítala, že se správní orgány nezabývaly jejími námitkami ohledně popraskaného povrchu vozovky ve vážení zóně.
18. Také tuto námitku shledal soud důvodnou. Žalobkyně v podání ze dne 29. 10. 2024 uvedla s odkazem na návod výrobce, že povrch vozovky musí být rovný a čistý. Z fotografií obsažených ve spise dle žalobkyně vyplynulo, že byl povrch popraskaný a nerovný. K této námitce se konkrétně nevyjádřil ani správní orgán I. stupně ani žalovaný. Teprve ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že povrch byl rovný, pevný, bez výtluků, nerovností či vyjetých kolejí. Samotné praskliny na povrchu nezpůsobují vadu měření. Dále žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že z výpovědí svědků vyplynulo, že byl před vážením zkontrolován stav povrchu.
19. K tomu soud předně uvádí, že pokud se správní orgán nevypořádá s námitkami účastníka, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). O nevypořádání námitek lze hovořit zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. též rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Dále platí, že chybějící odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze zhojit dodatečným vyjádřením k žalobě (srov. rozsudky NSS ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58, nebo ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).
20. Krajský soud má za to, že námitky žalobkyně ohledně popraskaného povrchu měly svou relevanci (čímž soud netvrdí, že by měly být důvodné). Z fotografií zachycujících průběh vážení zřetelně vyplývá, že povrch vozovky je popraskaný a praskliny zasahují i pod vyrovnávací podložky vah (nejlépe je to viditelné na fotografiích na čl. 7 verte správního spisu). Odkaz žalobkyně na návod výrobce, který pojednává o kvalitě vozovky v místě vážení proto byl přinejmenším smysluplný.
21. Správní orgány však pochybily, pokud se k této námitce vůbec nevyjádřily, přičemž posouzení možného vlivu prasklin na výsledek měření nevyplývá z rozhodnutí správních orgánů ani implicitně. Pro úplnost pak krajský soud uvádí, že tvrzení žalovaného ve vyjádření k žalobě o tom, že policisté kontrolovali stav povrchu před měřením, nemá oporu ve spise. Při výslechu se totiž policisté (zejména nrap. V.) vyjádřili toliko k zametení nečistot a k měření sklonu. K případným prasklinám povrchu se nevyjádřili. Krajský soud proto shledal důvodným i tuto námitku žalobkyně, přičemž se jedná o důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

22. S ohledem na to, že nebylo prokázáno najisto, zda vážení proběhlo v souladu s metodikou MP 009 a návodem výrobce, a není zřejmé, zda je možné s ohledem na časový odstup tento nedostatek napravit, nezabýval se soud dalšími námitkami žalobkyně. Ze stejného důvodu neprovedl ani žalobkyní navržené důkazy.

C. Závěr a náhrada nákladů řízení

23. Z výše uvedených důvodů krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
24. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl s ohledem na úspěch žalobkyně ve věci zavázán k náhradě jí účelně vynaložených nákladů. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč. Dále spočívají v odměně advokátky za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a repliky) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Odměna za jeden úkon činí dle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu 4 620 Kč, tj. celkem 13 860 Kč. K tomu náleží advokátce žalobkyně náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý úkon právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. celkem 1 350 Kč. Jelikož je zástupkyně žalobkyně plátcem DPH, náleží jí také náhrada za DPH ve výši 21 % počítaná z částky 15 210 Kč. Celkové žalobkyně činí 21 404,10 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 22. dubna 2026

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu